

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVI. De rebellione Marciani, & quid eidem acciderit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

πῶς ὁποῖα μόνω ἀκροβαλῶν. ὡς διαφιλονεικῶντα τὸν Θεοδώριον, καὶ μὴτε πῶ χαλινῶ ἀνασειράζεν τὸν ἵππον τολμῶντα, ὡς ἂν μὴ ἐμπέσει γε αὐτῶ, μὴ ἢ τῆς ἕδρας βεβαίως ἀνελχόμενον, τῆδε κακείσε ἀφιδονεῖας διασεισάτω αἰχμὴν ταύτω τε ἐπ' αὐτὸν ἐνεχθῆναι πωλαγίαν, καὶ τὴν πλυραὴν κατατρῶσαι ἐνθεν τε κληθήσῃ χρομόνον κ' βραχέας ἡμέρας δακέσαντα, τὸν βίον ἐκ τῆδε ἔτραυμάθη καὶ ἀσρέψαι.

Κεφ. κς'.

Πεὶ τ' μαρκιανὸν ἰππαστῆρα καὶ οἶα, περὶ τῶν συνίθη.

Μετὰ ταῦτα διενεχθεὶς πρὸς ζήνωνα, μαρκιανός, παῖς μὲν ἀνθεμίου τῆς Ῥώμης βασιλίδου, καὶ οὗτος πρὸς λέοντα, τὸν βασιλοκότα πρότερον ἐξηκῶς, ἐπεὶ τὴν νεώτεραν ἀπὸ θυγατέρα λεοντίαν ἐσφικισαῖο, τυραννῆν ἐπειράτο· καὶ μάχης ἰσχυρῶς ἀφίτα βασιλεία συρράγεισης, καὶ πολλῶν ἐκατέρωθεν σπληνῶτων, τρέψας ἐναντίας ὁ μαρκιανός· καὶ τῆς βασιλείων ἐγκρατῆς γέγονεν ἂν, εἰ μὴ τὸν καιρὸν παρήκεν, ἐς ἀνεροντὴν πρῶτον ἀναβαλλομένῳ. ὁξυπέτης γὰρ ὁ καιρὸς, καὶ ἀπαπόδας μὲν ἰὼν, ἴσως ἀλίσκεται. Καὶ τὴν λαβὴν διαδράσει, μελεωροπορεῖ, γελᾷ τε τὰς διώκοντας, ἐφικτὸς αὐτοῖς λοιπὸν οὐκ ἀνεχόμενον εἶναι· ὅθεν ἀμέλει οἱ πλάσαι καὶ ἰσχυροὶ, κόμην ἐμπροσθεν καθέντες αὐτῶ, τὴν κεφαλὴν ὁποῖεν ἐν χερσὶ ξυρῶσιν. ἔνθα μάλα σοφῶς ἀνιτήομενοι, ὡς ὁποῖ ὅπως μὲν τυχεῖται, πῶ καθεμένῳ τ' κόμης ἴσως κραλεῖται ἐμπροσδὸπως ἢ χροόμενον, τέλειον διαφύγει, οὐκ ἔχων ὅτῳ κραληθεῖ τῶ διώκοντι. ὅπως ἔπειτα μαρκιανῶ γέγονε, τὸν μὲν ἔθετον αὐτῶ καιρὸν ἀπολέσαντι, ἔξευρεῖν δὲ τῶν λοιπῶν ἐδυνήθητι, ἀνά γὰρ τὴν ἐξῆς πρὸς τῶν οὐκίων καταπροσθεῖς, ἐμόνον ἀποληφθεὶς, πέφηνεν ἀνά τὸ τέμενον τῶν θεασσιῶν ἀποσολῶν· ἐκείθεν ἴε πρὸς βίαν ἀφελκυσθεὶς, ἐς καισαρείαν πόλιν τ' καππαδοκῶν ἔξοικίσει. καὶ πάλιν μοναχοῖς συναγελασόμενον, ὑς ἐρον ἐφωραῖθη λαθεῖν ἐδέλων· καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν ἐς τῶσόν τ' κιλικίας ἐκπέμφθη, καὶ τὴν κόμην ἀποθέμενον πρεσβύτερον χειροτονεῖται. γέγραπ' ταῦτα, κομψῶς δὲ ἀδῶ τῶ σέσω.

A duntaxat insistere atque ingredi cœpit. Adeo ut Theodoricus cum equo suo certans, ac neque illum fræno retrahere ausus, nec retractus supra ipsum caderet, neque in sella firmiter inhærens, hæc & illac circumageretur, hastæque cuspidem impelleret. Quæ in eum oblique impacta, latus ejus vulneravit. Inde igitur in lectum delatus, cum paucos dies supervixisset, ex eo vulnere decellit.

CAP. XXVI.

De rebellionē Marciani, & quideidem acciderit.

B Post hæc Marcianus, Filius Anthemii ejus, qui Romæ imperavit, affinis autem Leonis, qui ante Zenonem imperium tlexerat: ejus enim filiam natu minorem, Leontiam nomine, uxorem duxerat: à Zenone dissidens, Tyrannidem attripere conatus est. Commisitque gravi pugna circa palatium, & plurimis ex utraque parte cæsis, Marcianus adversarios in fugam vertit. Eodemque impetu palatium occupavisset, nisi re in craftinum diem dilata, opportunitatem è manibus elabi siviisset. Volucris enim est occasio. Et dum ad pedes quidem advolat, forsitan apprehendi potest. Ubi verò manus effugerit, in sublime avolat, ridetque eos, qui ipsam insequuntur, nec amplius ad eos advolare sustinet. Itaque pictores & statuarii, comam ei à fronte demittunt, & occipitium ad cutem usque radunt: prudenter admodum subindicantes, occasionem quamdiu quidem à tergo imminet, comâ demissâ facile apprehendi posse: quando autem præcedit, penitus effugere, nullam anam quâ capiatur, præbentem insequentibus. Quod quidem tunc accidit Marciano: qui cum occasione ipsi oblatam elabi siviisset, eandem postea recuperare non potuit. Postero enim die à suis proditus, & solus relictus, confugit ad Basilicam sanctorum Apostolorum. Unde per vim extractus, Cæsaream Cappadociæ relegatur. Ibi cum se Monachis quibusdam aggregavisset, postea fugam meditari deprehensus est. Quam ob causam ab Imperatore Tarsum Ciliciæ deportatus, deorsum comâ presbyter est ordinatus. Atque hæc quidem ab Eustathio Syro scripta sunt eleganter.

